

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 198/2015
03.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.К., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. и 4. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К., адвоката Н.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.3711/10 од 26.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1343/14 од 28.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.3711/10 од 26.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1343/14 од 28.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.3711/10 од 26.12.2013. године између осталих, окривљени А.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. и 4. у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 30 година, због извршења кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 године и због два кривична дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ за која су му утврђене казне затвора у трајању од по три године па је окривљени А.К. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 30 година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 15.03.2010. године па до упућивања осуђеног у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне затвора изречене у првостепеној пресуди.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 4. ЗКП између осталих, окривљени А.К. је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка за које је одређено да падају на терет буџетских средстава, а на основу

члана 258. ЗКП оштећени М.Ф. је за остваривање имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1343/14 од 28.11.2014. године усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, између осталог, и између осталих, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног А.К. преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр.3711/10 од 26.12.2013. године у погледу правне квалификације дела, тако што је Апелациони суд у Београду кривичноправне радње између осталих окривљеног А.К. описане у под тачком 1 изреке за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ, док је у преосталом делу између осталих, жалба браниоца окривљеног А.К., одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.К., адвокат Н.Ж., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде закона из члана 54. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине у целини или делимично или да укине у целини или делимично другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлуку и суђење првостепеном или другостепеном суду са налогом да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да побијане пресуде преиначи у целини или делимично у делу одлуке о кривичној санкцији или да преиначи само одлуку донету у другостепеном поступку, тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у трајању од 20 година.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог

законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и повреда члана 54. КЗ које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**